

Čís. 8293.

Přihlásil-li v rozvrhovém řízení za exekučně prodanou nemovitost hypotekární pohledávky rakouské spořitelny československý súčtovací ústav, doloživ přihlášku formálně bezvadnými listinami o výpočtu pohledávek v KČ, jest je přikázati v KČ československému súčtovacímu ústavu. Námitky ohledně oprávnění československého súčtovacího ústavu pohledávky účtovat a výplatu požadovati, jakož i námitky proti měně a proti trvání pohledávek v účtované výši jest odkázati na zvláštní řízení podle úmluvy čís. 60/1926 před orgány uvedené v této úmluvě.

(Rozh. ze dne 13. září 1928, R I 596/28.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydražené nemovitosti přikázal s o u d p r v é s t o l i c e Československému súčtovacímu ústavu v Praze v KČ pohledávky spořitelny v Sch. v Rakousku. R e k u r s n í s o u d zrušil napadené usnesení a přikázal prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci a slyše strany o případném urovnání nesrovnalosti mezi nimi ve smyslu čl. 30 čís. 3 úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ve sbírce zák. 1926 pod čís. 60 uveřejněné a při nezdaru tohoto pokusu si vyžádal vyjádření příslušného zúčtovacího místa rakouského o tom, zda s placením pohledávek spořitelny v Sch. z nejvyššího podání v korunách československých souhlasí, a v případě záporném zařídil čeho dále třeba, by rozpor mezi stranami byl vyřízen mezi státním rozhodčím soudem v čl. 36 této úmluvy uvedeným a po té učinil nové rozhodnutí. D ů v o d y: Súčtovací ústav československý opírá návrh na placení v KČ o ustanovení čl. 16 mezinárodní úmluvy čís. 60/1926, kdežto stěžovatelka domáhá se přikázání způsobem v čl. 11 písm. b) cit. úmluvy uvedeným. Avšak podle čl. 36 písm. a) úmluvy rozhoduje o takových rozporech mezi stranami, pokud se nevyřídí rozhodnutím vydaným po dohodě obou súčtovacích míst ve smyslu čl. 28 (3) úmluvy s výlukou řádných soudů mezistátní rozhodčí soud. Muselo býti proto napadené usnesení zrušeno, by tato otázka byla uvedeným předepsaným způsobem vyřízena, jelikož soud o ní není oprávněn rozhodovati. Teprve po vyřízení této otázky bude první soudce moci bezpečně posuzovati, zda odpor firmy O., že byly hypotekární pohledávky spořitelny v Sch. složením 50.000 Kč hypotekárním dlužníkem na vkladní konto této spořitelny zaplacený, jest zcela či částečně odkázati na pořad práva.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu firmy P., zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by nehledě k důvodu, pro který zrušil usnesení prvního soudu, znovu rozhodl o rekursu firmy P.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu firmy P., v němž a pokud jest si v něm stěžováno na to, že rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu ohledně přikázání knihovních pohledávek spořitelny v Sch. a uložil prvnímu soudu, by za-

hájl řízení, pokud se týče vyčkání rozhodnutí uvedené v napadeném usnesení, nelze upřít oprávnění. Jak z listin předložených československým súčtovacím ústavem vyplývá, byly pohledávky spořitelny přihlášeny k soupisu a súčtovací ústav přihlášky nevrátil. To znamená, že pohledávky byly uznány za pohledávky podléhající soupisu podle zákona ze dne 30. června 1922, čís. 207 sb. z. a n. a nař. ze 7. srpna 1922, čís. 265 sb. z. a n. (§ 7 nař.). Podle týchž listin byly vypočteny pohledávky spořitelny v Sch. československým súčtovacím ústavem v souhlasu s rakouským súčtovacím úřadem (čl. 28 (1) úmluvy ze dne 18. června 1924, čís. 60 sb. z. a n.) částkami v Kč k rozvrhu přihlášenými. Rozhodování o vyrovnání pohledávek mezi rakouským věřitelem a československým dlužníkem jest jak co se týče trvání pohledávky, v čemž zahrnuto jest i rozhodování o výši pohledávky, tak co se týče měny, vyhrazeno úmluvou zvláštnímu vyúčtovacímu řízení a zvláštním orgánům (čl. 1, oddíl V., VI., VII. úmluvy). V tomto řízení rozhodují úřady v úmluvě uvedené o neshodách mezi stranami a vyřizují případné stížnosti (§ 5 nař. ze dne 7. srpna 1922, čís. 265 sb. z. a n., čl. 28, 29, 36 úmluvy). V uvedeném řízení a dotýcnými úřady jest, jak plyne z ustanovení čl. 30 odst. 6 úmluvy o úpadku, což jest generální exekucí, vyříditi i případné námitky proti pohledávkám, o jaké jde v tomto případě, při exekučním rozvrhu. Pohledávky, jež byly v řízení podle úmluvy čís. 60/26 stanoveny, jsou povolána vymáhati a na ně platy přijímati súčtovací místa, najmě československý súčtovací ústav (oddíl V. VI. úmluvy, § 2 zákona ze dne 21. srpna 1925, čís. 220 sb. z. a n.). Z uvedeného plyne, že bylo, když v rozvrhovém řízení přihlásil hypotekární pohledávky spořitelny v Sch. československý súčtovací ústav, doloživ přihlášku formálně bezvadnými listinami o výpočtu pohledávek v Kč, jednak příkázati pohledávky československému súčtovacímu ústavu, jednak příkázati je v Kč a ve výši co se týče jistiny, jak byla účtována, ježto závady v tom směru podle pozemkové knihy nebylo. Námitky dovolací rekurentky ohledně oprávnění československého súčtovacího ústavu pohledávky účtovat a výplatu požadovati, jakož i námitky proti měně a proti trvání pohledávek v účtované výši, ježto o nich rozhodovati přísluší ve zvláštním řízení stanoveném úmluvou čís. 60/26 a výlučně (čl. 36 (1) úmluvy) orgánům v úmluvě uvedeným, bylo odkázati na dotýcné řízení a před uvedené činitele. Rekursní soud jest na omylu, ukládaje prvnímu soudu jednání o urovnání neshod, neboť to přísluší súčtovacímu místu (čl. 28 (2) úmluvy), a také není povolán soud, by si vyžadoval vyjádření rakouského súčtovacího úřadu, pokud se týče si vyžádal rozhodnutí mezistátního rozhodčího soudu. Z námitek firmy P. zbyla pro rekursní soud k věcnému vyřízení jen námitka, že požadovány a v rozvrhovém usnesení přikázány byly úroky starší než tříleté a že přikázány v pořadí pohledávky též úroky z úroků (§ 216 ex. ř.). O těchto námitkách v rozvrhovém řízení náleží rozhodovati soudu (§§ 213, 214, 216 ex. ř.). Zrušil tedy rekursní soud rozvrhové usnesení za účelem zahájení řízení a případného vyčkání rozhodnutí uvedeného v napadeném usnesení neprávem a bylo se o dovolacím rekursu usnésti, jak se stalo.